

тозъ, който вѣра прѣвъ запали
въ младеническата му душа.
Тогазъ Борисъ съ въздишка рече:
— Прощавай, сбогомъ, сине драгъ!
Напушамъ азъ живота вече
и нѣма да те зърна пакъ!
Обичай скъпата родина,
отъ врагове я ти пази!
Така единъ народъ не гине
и къмъ добруване върви!
Великъ си пълководецъ, зная,

и милостивъ, и ученъ мжжъ, —
бжди прославенъ царъ до края,
сѣй правда вредъ, наширъ и длъжъ!
И съ вопълъ глухъ очи притвори,
потъна въ непробуденъ сънъ.
И въ мигъ надъ каменнитъ двори
се прѣсна тихъ камбаненъ звънъ.
А Симеонъ, отъ скръбъ разсипанъ
и безутешно съкрушенъ —
съ букети отъ цвѣтя посипа
светеца — вече трупъ студень. . .

Ненчо Савовъ

КЪРВАВАТА ЧЕРНИЦА

Най-голѣмото дърво подъ Узунъ-Габелово е Кървавата черница. Тя е вече много стара — изкорубена. Нѣкога бѣше на синора на гробищата, но оттогава гробищата сж на-растнали и сега е въ срѣдата.

И мало и голѣмо могатъ да ви кажатъ, защо се казва тѣй тази чер-

ница. Но ако искате да научите за нея повече, идете при бай Денко абаджията. Дукянтът му е на мегдана, срещу черквата. Загатнете му само за Кървавата черница. Това стига. На часа зарѣзва работата, забожда иглата на дрехата, която шие, сваля очилата и започва бавно и унесено: